

Abiturientams aidi paskutinis skambutis

*Gegužės 24 dieną
Dusetų dailės galerijoje
Kultūros centre vyks
Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos
XIV gimnazijos laidos abiturientams
Paskutinio skambučio šventė.
Pradžia 12 valandą.*

Paskutinės dienos mokykloje

Nuotraukos Elzės Pimpytės

Brangūs abiturientai,

dabar, kai visa gamta šaukte šaukia žydėti, mylėti, gyventi ilgai, linksmi ir prasmingai, kiekvienas iš Jūsų pasineriate į pačią įspūdingiausią gyvenimo kelionę. Šiam žingsniui ruošėtės visus 12 metų. Jau daug išmokote, išgirdote, tačiau naujų patirčių bus kupina visa Jūsų ateitis – mokslas nebuvo ir niekuomet nebus užbaigta knyga.

Tad nuoširdžiai Jums linkiu sėkmingai išlaikyti pirmuosius išbandymus – egzaminus, tinkamai pasirinkti tolimesnes studijas, gyvenimo kelyje pasiekti kuo daugiau laimėjimų, kuo lengviau išspręsti kilusius

sunkumus, siekti užsibrėžtų tikslų ir juos sėkmingai įgyvendinti, tęsti šeimos ir šalies tradicijas. Šiandien Jums duodamas naujas startas. Ieškokite, svajokite, leiskitės į nepatirtą nuotyki, raskite tą kelią, kuriuo norėtumėte keliauti visą gyvenimą. Kad prasmingi būtų Jūsų darbai, turtingas buvimas čia, šioje žemėje, ir viskas būtų Jums didžiausia dovana. Viskas: nuo rasos lašo iki žvaigždės, nuo laukų ramunės iki Aukščiausiojo lemties.

Laima Dijokienė,
klasės auklėtoja

Mieli dvyliktokai!

Dvylika metų mokykloje...

Tai lyg pasaka apie dvylika mėnesių. Jie buvo labai skirtingi...

Pirmieji – nerimo su daugybe klausimų.

Paskutinieji – daug sudėtingesni, su dar daugiau klausimų: kas toliau, kur rasti teisingiausią kelią, draugus, svajonę...

Išeidami iš mokyklos ne vienas pagalvojote apie čia praleistus metus, kai buvo visko: džiaugsmo, nusivylimo, sėkmių ir nesėkmių, gal net išdavikė ašara kartais krito. Bet patikėkite – tai buvo patys nerūpestingiausi gyvenimo metai!

Jeigu galite ką nors pasiimti iš šių metų tolimesnei kelionei – puiku! Jei mes ką nors įdavėme gero ir naudingo – nuostabu!

Labiausiai norėčiau, kad gyvenime neužbrauktumėte vaikystės ir jaunystės metų, likusių mokykloje, kad surastumėte savo kelią, kuriuo eidami galėtumėte drąsiai sakyti: esu laimingas, esu reikalingas žmonėms! Tai – didžiausia gyvenimo prasmė!

Sėkmės!

Dainora Rimdeikienė,
buvusi klasės auklėtoja

Mano bendraklasiai,

Kai paklausia manęs giminės ar tie patys draugai, su kuriais dažnai nesusimatau, kaip sekasi, dažniausiai ne mano vienos atsakymas būna: dvylika klasė, viskas tuo ir pasakyta. Daug streso, nervų, bemiegių naktų ir noro likti lovoje ir iš jos neišlipti iki birželio pabaigos. Gal būt egzaminus kas nors už mane išlaikys? Tačiau, kad ir kaip norėtum, eini, pasiimi knygas ir mokaisi.

Mokausi Vilniaus Pilaitės gimnazijoje, IVH2 (antroje humanitarų) klasėje. Išvykdama į Vilnių labai nerimavau. Juk nauja aplinka, didelis miestas, nauji žmonės, kita mokykla. Daug galvojau, kaip čia man seksis, ar pritapsiu. Tačiau esu be galo patenkinta savo klasės draugais, nuostabia auklėtoja, kuri yra taip pat iš Dusetų krašto.

Nors ir nebe-gyvenu Dusetose ir nebesimokau toje pačioje mokykloje, tačiau esame visi dvyliktokai, toje pačioje valtyje. Taip pat jaučiamės, taip

pat nerimaujame dėl ateinančių egzaminų. Tačiau juk atestatas yra TIK popierėlis, kuris tikrai nenulemia mūsų viso ateinančio gyvenimo. Nesakysiu, jog nėra ko nervotis ir nerimauti, nes pačiai rankos pradeda drebtį pagalvojus apie egzaminus, tačiau tikrai neverta verkėti ir galvoti, jeigu neišlaikysiu egzaminų, tai tuo baigiasi.

Paskutinio skambučio proga linkiu Jums visiems geros nuotaikos, prisiminkite kiekvieną malonią akimirką ir ją saugokite. Ženkite į gyvenimą tvirtu žingsniu ir būkite laimingi.

Kęstutė Ričarda Ralytė

XIV abiturientų laida

Bendraklasiai,

Greitai bėgo laikas, užmaršty palikdamas metus. Vienus... Kitus... Jis nusinešė auksaspalvius rudenis, spindinčias žiemas, kvepiančius pavasarius, nerūpestingas vasaras. Bėgote ir Jūs. Bėgote ir skubėjote į gyvenimą. Ir pagaliau – skambutis!

PASKUTINIS.....

Neskubėkite! Stabtelkite! Juk tik dabar

prasidės tikrasis skubėjimas... Tegul Jums pakanka LAIKO viskam...

Tegul Jums pakanka laiko tinginystei, klaidoms, savarankiškumui, drąsai, juokui, naujovėms, ryžtui, meilei, miegui, šypsenai, naujoms idėjoms, mokslui, menui, nuovargiui, prisiminimams, iššūkiams...

Tegul užtenka laiko VISKAM!

Linki Digna Kundavičiūtė

Sudie, mokykla

Saulutė spigina pro langus, apšviečia klases ir leidžia užsimiršti, kad jau tuoj išvyksime į platųjį pasaulį. Saulė taip pat primena visas nuostabias akimirkas, praleistas čia, kurių buvo tikrai be galo daug. Laikas mokykloje prabėgo neįtikėtinai greitai, vis dar negaliu patikėti, kad kartu su bendraklasiais jau baigiame dvyliką klasę. Nepakeisčiau nei vienos dienos, praleistos mokykloje, nepaisant to, kad buvo ir tikrai ne pačių maloniausių įvykių. Taip pat labai džiaugiuosi, jog mokiausi būtent šioje mokykloje, kurioje dirbantys žmonės man tiek daug suteikė bei padėjo, be jų nebūčiau dabar tokia, kokia esu. Didžiujusi, galėdama sakyti, jog baigia Dusetų Kazimiero Būgos gimnaziją. Manau, panašiai jaučiuosi ne aš viena. Tad štai keletas abiturientų pasisakymai apie vietą, kurios jie niekad nepamirš.

Keista ir neįtikėtina, kai pagalvoji, jog viskas baigiasi. Atrodo, tik skaičiavom 100 dienų, o jų liko jau visai nedaug. Kuo arčiau paskutinis skambutis, tuo labiau bijau, sunku patikėti, kad mes jau tokie užaugę, kad jau kursime savo ateitį, savarankišką gyvenimą. Paskutiniai dveji metai mokykloje buvo ypatingi, labai suartėjome su mokytojais, auklėtoja, buvo visko. Žinoma, buvo ir sunkių dienų, kadangi klasė jungtinė, netrūko ir ginčų, pykčių. Tačiau didžiujusi savo klase, džiaugiuosi, kad visi paaugom, subrendom, išmokom. Truputį neramu ir liūdna, žinau, kad brauksiu ne vieną ašarą palikdama gimnaziją. Vis dėlto, čia gražiausi metai, daug gražių prisiminimų. Visą gyvenimą būsiu dėkinga mokytojams, kurie padėjo man tapti tokia, kokia esu dabar, gerbiu ir branginu visus mokytojus, nors šiek tiek prisidėjusius prie mano augimo. Ačiū gimnazijai, ačiū Tėveliams, ačiū draugams, bendraklasiams, mokytojams ir mūsų auklėtojai, kad tikėjot, padėjot ir mus visus labai stipriai mylėjot.

Neda Kuzmaitė

Kaip greitai bėga laikas... Skaičiuojame paskutines dienas čia, antruosiuose namuose. Kiek išgyvenimų, kiek akimirkų čia patirta. Rodos, ką tik nedrausiai, įsitvėrę į tėvų rankas, žengėme per mokyklos slenkstį pirmąjį kartą, o štai artėja laikas žengti tą lemtingąjį žingsnį iš mokyklos į platųjį pasaulį. Čia palikti gražiausius prisiminimus, tarp rūpestingų, nuoširdžių mokytojų bei tarp draugų, kurie išliks šioje tokia mano gyvenimo dalimi. Esu be galo dėkinga Jums, mokytojai, kad visada buvote šalia!

Liveta Barzdaitė

Dvylika metų mokykloje buvo nuostabi. Žinoma, buvo visko: ir linksmy, ir liūdny akimirkų, bet jos man svarbios dar ir dabar, nes tik jos mane nuolat ugde kaip tikrą asmenybę. Dar vis negaliu patikėti, kad reiks atsiveikinti su gimnazija... Visada prisiminsiu bendraklasius, mylimiausius mokytojus bei pačią mokyklą!

Ieva Juozėnaitė

Mokykla – tai vieta, kurioje prabėgo patys gražiausi vaikystės ir paauglystės metai. Čia sutikau tikrus draugus ir supratau, kas yra draugystė. Mokykloje išmokau ne tik skaityti, rašyti, skaičiuoti, bet išmokau ir svarbių gyvenimo pamokų. Supratau, kas yra pareiga, atsakomybė, kantrybė. Tad norėčiau padėkoti mokytojams, kurie visada mumis tikėjo ir skatino siekti užsibrėžtų tikslų.

Kamelija Mazūraitė

Į šią gimnaziją atėjau mokytis maždaug prieš devynerius metus. Tada, pamenu, man ji pasirodė labai didelė, koridoriuose būdavo tiek daug nepažįstamų mokinių, mokytojų. Dabar viskas pasikeitė, nes mokykla nebėra tokia svetima ir didelė, kaip atrodė iš pradžių, dabar ji sava. Todėl mintis, kad iki skausmo gerai žinomais koridoriais vaikštau paskutiniąsias savaites, suvirpina širdį. Gimnazijoje patyriau visko: gerų, blogų dienų ar net savaičių, gyvenimiškų pamokų. Laikui bėgant, sunku išskirti vieną ar kitą prisiminimą kaip svarbesnį. Tačiau būtent mokykloje sutikau žmonių, kurie padėjo man susiformuoti kaip asmenybei. Ir už tai esu dėkinga. Tebesimokantiems mokiniams noriu palinkėti mėgautis mokykliniu gyvenimu, net jei tai ir yra labai sunku. Skirkit pakankamai laiko susirasti keletą tikrų draugų, o svarbiausia: vertinkit savo mokytojus – jie verti pagarbos jau vien už tai, kad praleidžia didžiąją dalį dienos tarp nesusiformavusių, aukštųjų mokinių.

Karolina Glatkainaitė

Mokykla – vieta, kur galėjau būti savimi, džiaugtis gyvenimu kartu su draugais. Išklausti daugybę nuomonių, priimti daug žinių ir patarimų – tai vieta, kur tave paruošia kelionei į platųjį pasaulį.

Paulius Lukošius

Tikiuosi nesuklysiu, sakydama tai visų abiturientų vardu, jog mūsų atmintyje visada liks lopinėlis skirtas mokyklai, jog didelį ačiū norime tarti jai bei nuostabiesiems mokytojams. AČIŪ!

Simona Biveinytė, IV g klasė

Horoskopas abiturientams

Vienuoliktokai

Vienuoliktokai, išlydėdami abiturientus, sukūrė ir siūlo pasiskaityti horoskopus.

Avinas – „Apie tuos, kuriuos valdo impulsas...“ Edvinas ir Ieva

Avinas ir yra Avinas, ką čia jau daugiau pasakysi. Jis visada teisingas ir taškas. Todėl linkime savo visas teisingas žinias taip pat sėkmingai panaudoti ir egzaminų metu.

Jautis – „Apie tuos, kurie mėgsta skaniai pavalyti...“ Darijus

Dar labiau užsispyrusi būtybė negu Avinas, tačiau neturi to žavaus vėjaviškiškumo. Jautis kaip niekas kitas sugeba su didžiausia meile saugoti visokią nereikalingą šlamštą. Taigi, linkime, kad iš to šlamšto išsirinktumėte tik naudingiausius dalykus ir pritaikytumėte gyvenime.

Dvyniai – „Apie tuos, kurie panašūs į vėją...“ Paulius ir Lukas

Gali tris paras non – stop čiauškti ir, beje, nė sykio nepasikartoti, tai, žinoma, visai smagu, bet kartais gali ir varginti. Taigi, linkime, kad tolimesniame gyvenime neatsibostumėte žmonėms ir kalbėtumėte tik vertingus dalykus.

Mergelė – „Apie tuos, kurie turi aštrią akį...“ Edgaras, Roneta, Karolina

Tai, ką daro mergelė, viskas yra nuobodu. Žinių tikrai pakaks, nes jos neapsiriboja mokytojų teikiama informacija...

Liūtas – „Apie tuos, kuriuos reikia kasdien girti...“ Kamelija, Donatas, Mantas, Faustas, Neda

Mėgsta švęsti, bet kituose reikaluose yra tinginiai. Mėgsta, kad gyvenimas sukty-

si apie jį. Todėl linkime, kad turėtumėte tiek pat daug jėgų dirbti naudingus darbus kaip ir švęsti.

Skorpionas – „Apie tuos, kurie pabunda pavakary...“ Dovilė

Po šiuo ženklų gimsta daugiausiai nusi-kaltėlių. Negailėdamas jėgų kuria apie save gerą nuomonę tam, kad galėtų užpulti iš nu-garos.

Svarstyklės – „Apie tuos, kurie sunikiai apsisprendžia...“ Rosita

Per daug nekreipkite dėmesio į smul-kmenas, nesureikšminkite jų. Svarstyklės mato abi kiekvieno reikalo puses, todėl dažniausiai išvis negali apsispręsti ką rinktis. Todėl linkime, kad gyvenimo pasirinkimai būtų lengvesni ir nekiltų jokių rūpesčių.

Žuvis – „Apie tuos, kurių žodžiai liejasi upeliais...“ Liveta, Simona

Žuvis yra šiek tiek mėgstančios pameluoti. Žuvimis galima manipuluoti, nes patys nepastebėdami pasiduoda kitų įtakai ir mintimis. Taigi, linkime, kad melo jūsų gyvenime būtų kuo mažiau, būkite atidūs ir budrus.

Vandenis – „Apie tuos, kurie gimsta per pūgas...“ Emilija

Nors laikydami egzaminus Vandeniai pridarys žioplų klaidų, paskutinę minutę susigriebs ir spės jas ištaisyti. Taigi, linkime nebijoti bandyti, atrasti kažką naujo, pasitikėti savimi, nes gyvenimas yra kupinas netikėtumų.

Lukrecija Čypaitė, IIIg klasė
Erika Busevičiūtė, IIIg klasė

Interviu su Patricija Kirilova

Prieš trejetą metų gimnaziją baigė ir į žurnalistiką pasuko Patricija. Įdomu, kaip jai sekasi šiandien.

Ką dabar veiki, ar dar studijuoji, o gal jau dirbi? Jei taip, kur? Kokiomis temomis dažniausia rašai straipsnius?

Šiuo metu jau baigiu žurnalistikos studijas VU, visai neseniai, sausį, pradėjau dirbti didžiausiame naujienų portale DELFI, esu skilties „Būstas“ redaktorė. Rašau apie nekilnojamojo turto, interjerą, eksterjerą, statybas ir gvildenu kitas temas, susijusias su būstu. Mano darbas nėra tik rašyti tekstus, dienos metu prižiūriu naujienų srautą, redaguoju ir publikuoju pranešimus spaudai. Parašyti straipsnį užtrunka kartais kelias savaites, o kartais kelias valandas – priklauso nuo temos ir nuo to, kaip greitai atsako pašnekovai. Kadangi darbas redakcijoje vyksta milžinišku tempu, vienu metu tenka rašyti iki penkių tekstų. Žurnalisto darbas neturi nei fiksuoto laiko, nei vietos – tenka straipsnius rašyti ir važiuojant

autobusu, ir pasidėti iki vėlumos, nes pečius slegia didelė atsakomybė – straipsnis privalo būti publikuotas reikiamu laiku, nesvarbu, kokiais būdais ar kokiomis aplinkybėmis.

Kokie buvo pirmieji studijų metai: ar nenusivylei studijomis?

Studijos buvo iš dalies įdomios, bet tikrai ne kartą galvoje kėliau sau klausimą – ką aš čia veikiu? Buvo dalykų, kurių paskaitos buvo nei įdomios, nei kuo nors naudingos. Kita vertus, tik čia galėjau išbandyti save prieš kameras, klausyti savo balso radijo eteryje, tik čia turėjau galimybę bendrauti su pačiais įvairiausiais žmonėmis. Žurnalistikos studijos iš esmės yra mokslas apie viską – teko mokytis ir gramatikos, ir retorikos. Čia įgyjau ekonomikos žinių, mokiausi apie politinę filosofiją ir civilizacijų istoriją, kibernetinį saugumą ir dar daug kitų dalykų, kurie nėra tiesiogiai susiję su žiniasklaida, tačiau geram žurnalistui privalomi.

Kokie žymūs žurnalistai tau skaitė paskaitas? Kuo jie buvo įdomūs/ neįdomūs.

Dabar jau sunku įvardinti, kurie buvo žymūs, nes kai tenka dirbti kartu, jie tampa tiesiog kolegomis. Tokie trys Lietuvai žinomesni vardai: Edmundas Jakilaitis, Rita Miliūtė ir Marijus Žiedas. Klausiau jų paskaitų dar tada, kai apie žurnalistiką mokiausi tik teoriškai ir pati visai nesusidūriau su žiniasklaidos virtuve. Jų paskaitų metu daugiau supratau, kas yra žurnalistika, koks yra žurnalisto darbas – kad tai iš tiesų nėra tik rašymas gražių rašinių apie meną ir kultūrą. Tai yra be galo sunkus darbas, kuriame turi atsilaukiyti ir prieš valdžios institucijų, ir prieš visuomenės puolimą. Neprisimenu, kuris žurnalistas yra sakęs, bet labai įsiminė frazė, jog negali vadinti savęs geru žurnalistu tol, kol kažkas tavęs nepadavė į teismą.

Mokykloje lankei žurnalistikos būrelį, rašydavai į gimnazijos laikraštį „45 minutės“. Ar ši patirtis tau vėliau, studijų metais, praverė?

Manau, kad bet kokia patirtis praverčia ir yra labai gerai, kai tą praktiką pradėdame rinkti kuo anksčiau – dar mokydami mokykloje. Vis dėlto, tai yra pagrindas, į kurį galima atsiremti ir daugelis darbavivių veiklą, kuria užsiimdavome dar mokykloje, vertina labai palankiai. Ši patirtis naudinga tuo, kad publicistiniai straipsniai labai skiriasi nuo tu rašinių, kuriuos rašome per literatūros pamokas. Galvojantiems apie žurnalisto karjerą, tokia pradžia, nors ir nedideliame gimnazijos laikraštyje, yra aukso vertės.

Ko norėtum palinkėti, patarti jaunosioms gimnazijos žurnalistėms?

Jeigu svarstote rinktis darbą žiniasklaidoje, siūlau labai gerai apie tai pagalvoti. Žurnalisto darbas yra labai įdomus ir labai dinamiškas, nes kasdien gali būti vis kitoje vietoje ir bendrauti vis su kitais žmonėmis. Nepaisant to, šis darbas yra ir labai sunkus – gali tekti dirbti 7 dienas per savaitę, aukoti atostogas metų metus, nes per neaprepiamą naujienų ir įvykių srautą ilsėtis tiesiog nėra kada. Šis darbas turi nuoširdžiai patikti, kadangi kitu atveju dirbti bus neįmanoma. Kaip man dažnai sako kolegos – žurnalistika yra ne darbas, o gyvenimo būdas. Ilgainiui pradėdi suprasti, kad taip ir yra.

Šis numeris turėtų pasirodyti prieš paskutinį skambutį. Gal turi kokių patarimų abiturientams?

Patarimas – žiūrėti į tai paprasčiau. Tai tik vienas mažas žingsnelis, kuris, nors dabar atrodo milžiniškas, tikrai nenusprendžia viso gyvenimo. Po mokyklos baigimo lauks kiti iššūkiai, kur kas sudėtingesni, nes viską teks spręsti patiems, už kiekvieną savo žingsnį būsite atsakingi tik jūs patys. Universitetas – ta vieta, kuri pirmiausia išmokys savarankiškumo ir daugiau pasitikėjimo savo jėgomis. Džiaukitės paskutinėmis mokyklos dienomis, nes vėliau to rašaluoto suolo ir pripieštų sąsiuvinių paraščių tikrai labai pasiilgsite.

Vanda Normantienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Būkite ambicingi, kelkite sau didelius reikalavimus – dabar jūsų laikas

Prieš dvidešimt šešerius metus mūsų gimnaziją baigė Nomeda Gaižiūtė. Dabar ji Švietimo ir mokslo ministerijos Komunikacijos skyriaus vedėja. Idomu sužinoti, kaip jai sekasi, kokios jos darbo diena, kokios naujovės laukia tiek mokytojų, tiek mokytojų. Paprašyta Nomeda mielai su-tiko atsakyti į mūsų klausimus.

Nomeda Barauskienė. Nuotrauka iš asmeninio albumo

Kokie prisiminimai išliko iš mokyklinių laikų? Gal prisimenate kokią nors išdaigą ar nuotykią, palikusį įspūdį?

Labiausiai įstrigo dailės pamokos, jose tyrojuosi laisvė – net stalai būdavo sustumti kitaip, ne eilėmis po du, ir per pamokas mums buvo leidžiama kalbėtis, diskutuoti, pyktis, pasakotis. Kai pažvelgiu atgal į tuos laikus, į bendrą muštro atmosferą visuomenėje, kurios turbūt jau nebeatiria šiuolaikiniai mokiniai, negaliu suprasti, kodėl ir kaip tai buvo galima. Net dabartiniai mokytojai Vilniaus mokyklose neišdrįsta perstumdyti suolų – ką jau kalbėti apie laisvą plepėjimą per pamokas, tegu ir dailės.

Nors ir lankiau sustiprintą dailės klasę, ypatinga menininkė nebuvo, tačiau 7 dailės pamokos per savaitę padarė neabejotiną darbą ugdant kūrybiškumą ir savarankišką mąstymą. Man atrodo, kad dailės mokytojai darė stebuklus: tokie metodai, kokiais jie dirbo sovietinės unifikuotos mokyklos laikais ir dabar laikomi inovatyviais! Tai mokinių įtraukimas, saviraiškos skatinimas, įvairių medžiagų pritaikymas dailės darbams. Mano pačios vaikai lankė įvairias dailės mokyklas Vilniuje ir, turiu pripažinti, nė viena man nepasirodė geresnė už pamokas Dusetų mokykloje. Nors tai, kaip minėjau, buvo prieš tris dešimtmečius. Tada man neatrodė kažkas ypatinga, nes ir palyginti neturėjau su kuo, nuostaba atėjo žymiai vėliau, kai mano pačios vaikai pradėjo mokytis.

Kur ir ką studijavote, kas lėmė tokį pasirinkimą, kuo tai Jus sudomino?

Kuo noriu būti, žinojau jau kokioje aštuntoje klasėje. Pamenu, per profesinio orientavimo pamoką pasakiau, kad būsiu žurnaliste ir rašysiu apie mokyklas. Išsipildė šimtu procentų! Jau antrame kurse išdarbinau žurnaliste – anais laikais nebuvo įprasta studentams dirbti – ir daugiausiai rašiau apie švietimą. Labai patiko mano darbas, patiko ir studijos, kažkaip nesunkiai pavyko viską suderinti.

Studijavau, tiesa, ne žurnalistiką. Nuo tokio pasirinkimo atkalbėjo patys žurnalistai: kad rašyti žmogaus niekas neišmokys, jei tam jis pats neturi gabumų, o dirbti žurnalistu galima ir įgijus kitą specialybę. Tad pasirinkau lietuvių filologiją Vilniaus universitete, konkursai į šią specialybę tautinio atgimimo laikais buvo didžiuliai. Paskui, jau dirbdama, baigiau ir ryšių su visuomene magistrantūrą tame pačiame universitete.

Prie lietuvių filologijos pasirinkimo nemažai prisidėjo mokytojos lituanistės: Vanda Normantienė, paskutiniaisiais mokyklos metais – tuomet ką tik tą patį Vilniaus universitetą baigusi Audronė Macijauskienė ir Gražina Makaveckienė. Iš jų gavau daug naudingų pamokų – kaip suprasti tekstą, kaip jį analizuoti ir interpretuoti, kas slypi po užrašytais žodžiais. Tie teksto suvokimo labirintai atrodė labai įdomūs ir viliojantys. Beje, gebėjimas analizuoti tekstą yra būtinas ne tik rašiniui rašant – tai svarbu bet kur gyvenime, jei nori suprasti tikrą žodžių prasmę ir iš krūvos chaotiškai pateiktos informacijos ištraukti esmę, pasirinkti, kas tikrai svarbu. Teksto analizė yra puiki proto mankšta, ne menkesnė nei matematikos uždavinio sprendimas.

Kaip ir dailės mokytojai, lietuvių literatūros mokytojos ugdė savarankišką mąstymą, gebėjimą išsižūrėti į detales ir nebijoti išreikšti savo minčių. Prie tokio savarankiško mąstymo lavinimo labai prisidėjo istorijos pamokos baigiamosiose klasėse, jas vedė jaunas mokytojas Dangiras Macijauskas. Per jo pamokas ne kaldavome faktus, bet patys turėdavome išmąstyti istorinių įvykių priežastis ir pasekmes – mokytojas tik padėdavo viską teisingai susidėlioti. Istorija irgi buvo vienas mėgiamiausių dalykų. Jei nebūčiau įstojęs į lituanistiką, būčiau rinksisis istoriją.

Kokias pareigas užimate dabar? Ar Jūsų darbas Jums patinka?

Apie švietimą rašančios žurnalistės darbas natūraliai atvedė į Švietimo ir mokslo ministeriją, kai joje kūrėsi Komunikacijos skyrius. Esu jo vadovė. Darbas įtemptas, bet įdomus ir prasmingas – visada esu pokyčių sukuryje. Džiugina ir puikus, draugiškas, darbštus kolektyvas.

Trumpai papasakokite, kaip atrodo Jūsų darbo diena, kas nuo Jūsų priklauso?

Rytą peržvelgiu žiniasklaidą – kas ką rašo, komentuoja. Kartais tenka reaguoti: tikslinti informaciją, teikti ministerijos poziciją ar numatyti mūsų žingsnius viešojoje erdvėje. Naujienų agentūros pateikia tos dienos svarbiausių planuojamų renginių, įvykių suvestinę, pagal tai galima nustatyti ir dienos pulsą: ar Švietimo ir mokslo ministerija bus žiniasklaidos domėjimosi lauke, ar ne. Jei yra daug svarbių įvykių kitur, tądien gauname tik vieną kitą žiniasklaidos klausimą, jei kitos įstaigos mažai ką siūlo – klausimų gauname žymiai daugiau.

Tačiau tai tik viena darbo dalis. Ir patys daug rašome pranešimų spaudai apie ministerijos veiklą, siūlome temas žiniasklaidai, inicijuojame temines rubrikas interneto portaluose, laidas ir socialines reklamas televizijoje ir radijuje, kuriame interneto svetaines (pareklamuosiu mokytojų naujaušiu – www.etatinis.lt). Mano pagrindinis darbas – koordinuoti iš ministerijos į viešumą išeinantį informacijos srautą, rengti viešus tekstus, interviu, organizuoti renginius, planuoti ir įgyvendinti ministerijos komunikacijos kampanijas. Veikla labai intensyvi, reikalaujanti operatyvumo, reikia gebėjimo vienu metu daryti kelis darbus. Esu skaičiusi, kad viešųjų ryšių specialistų darbas pagal streso lygį patenka į pirmąjį dešimtuką. Nes tempas didelis, dažnai tenka dirbti krizinėse situacijose.

Labai patinka organizuoti įvairias viešas ministerijos iniciatyvas, daryti darbus, kurie nebūtinai įeina į tiesiogines pareigas. Pavyzdžiui, porą metų rengiau Pirmoko parašą, anksčiau rūpinaisi Vaikų literatūros premijos įsteigimu. Veikla tikrai įvairi, visos dienos man atrodo per trumpos.

Žinome, kad Jums teko dirbti ne su vienu Švietimo ir mokslo ministru. Gal galėtumėte papasakoti plačiau apie darbą su jais?

Darbo pobūdis priklauso nuo to, ar ministras turi patarėją viešųjų ryšių klausimais, ar ne. Jei ne – mano pareigų tuomet daugiau, reikia labiau rūpintis būtent ministro komunikacija. Dirbant su politikais, darbo valandos negalioja. Politikams – juo labiau. Tad ministrai darbei atiduoda beveik visą savo laiką, taip pat ir savaitgalius.

Ministrai skirtingi, skiriasi ir darbo stilius, tačiau visi siekė to paties – kad švietimo padėtis būtų geresnė. Kartais reformos atrodo skaudžios, bet po kurio laiko duoda gerų rezultatų.

Galbūt Jūs žinote, kokios permainos laukia mūsų, mokinių, ateityje ir galėtumėte pasidalinti?

Pamažu turėtų keistis mokinių vertinimo sistema – planuojama įvesti kaupiamąjį mokymosi rezultatų vertinimą, kuris sumažins brandos egzaminų reikšmę. Į galutinius vertinimus bus įtraukiami ne tik akademiniai pasiekimai, bet ir kitos mokinio veiklos, pavyzdžiui, dalyvavimas pilietiškumo projektuose, savanorystė, meninė ar sportinė veikla. Nes žmogui gyvenime būtini įvairūs gebėjimai. Darbdaviai nuolat pabrėžia, kad priimdami į darbą domisi ne pažymiais, o ar jaunas žmogus moka dirbti komandoje, yra atsakingas, savarankiškas, gebantis bendrauti. O šitos savybės ne tik per pamokas ugdomos.

Su buvusiu švietimo ir mokslo ministru Dainiumi Pavalkiu

Su švietimo ir mokslo ministre Jurgita Petrauskienė

Ar lieka laiko laisvalaikiui? Jei taip, kaip jį leidžiate?

Laisvalaikio lieka nedaug, visą jį skiriu šeimai – turiu tris vaikus. Labai mėgstu skaityti, sunku išverti be knygų, kartais ir knygos recenziją ir šiaip tekstuką į „Šiaurės Atėnus“ parašau. Deja, skaitymo ir rašymo tiesiog sau malonumą tenka labai labai riboti, tiksliau, tam visiškai nelieka laiko sukantis darbas-namai karuselėje.

Mėgstu keliauti, kartais trumpam ištrūkstau ir viena. Vasaromis kartu su šeima kur nors skrendame ar važiuojame į ilgesnę kelionę. Man ypač patinka kelionės automobiliu, gali daugiau pamatyti ir aplankyti daugiau vietų, esame gerokai išvažinėję Europą.

Ar dažnai apsilankote Dusetose, ką veikiate? Ar šis kraštas atrodo pasikeitęs?

Atvažiuojame pas tėvus, tik ne taip dažnai, kaip norėtūsi. Čia užburia ramybė. Kartą su vaikais važiuodami dviračiais užklydome į mažą žaidimų aikštelę Pasartėje, prie mokyklos, kur anksčiau stovėjo paminklas partizanams ir sovietiniais laikais vykdavo minėjimai. Dabar ta vieta apėjusi medžiais ir taip stebuklingai tylu, kaip kitame pasulyje. Net mažasis sūnus nuščiuvu, sako: mama, bet čia taip ramu. Tokios ramybės jau beveik nebeatirame.

Vienas prekybos tinklas prieš Kalėdas transliuodavo labai taiklią reklamą: prieš šventes skubame ten, iš kur kažkada labai norėjome ištrūkti. Tikrai baigdama mokyklą turėjau vienintelį tikslą – pabėgti iš kaimo, iš Dusetų. Tik žymiai vėliau, gal net ne taip seniai, suvokiau, kad šitas kaimas ir yra mano žemė, kad čia mano šaknys ir jos vis dar mane augina. Ir čia mano gyybė.

Ne vietiniai sako, kad Dusetų miestelis labai gražus. Tikrai jis labai išgražėjęs. O kai paežerėje neliks lauko tualetų ir pagaliau centrinės gatvės medinukai įgis spalvų, Dusetos taps tiesiog tobulos. Bet svarbiausia – kad būtų jose žmonių.

Ko galėtumėte palinkėti mokiniams, ieškantiems savo kelio?

Būkite ambicingi, kelkite sau didelius reikalavimus – dabar jūsų laikas. Renkantis kelią svarbu girdėti savo širdies balsą: kas jums patinka, kur traukia, ką sekasi daryti. Galima juk baigti ir labai paklausią specialybę, bei jei darbas neteiks džiaugsmo, vargu, ar lydės sėkmė. Labai svarbu jaustis savo rogeise ir daryti tai, ką galite geriausia. Juk žmogui protas ir gabumui duoti ne šiaip sau, o kad sukurtų daug gero sau, kitiems, visuomenei.

Greta Stankevičiūtė, IIg klasė

Pažinkime profesines mokyklas

Kasmet į mūsų gimnaziją atvažiuoja įvairių profesinių mokyklų atstovai, kad supažindintų mokinius su profesijomis, reikalingomis šiandieninėje darbo rinkoje. Tačiau šie metai kiek kitokie, nes šįkart mūsų gimnazijos 9-10 klasių mokiniai patys aplankė kelias profesines

mokyklas ir turėjo šansą daug artimiau susipažinti su siūlomomis profesijomis. Šias išvykas organizavo ir mokinius lydėjo gimnazijos socialinė pedagogė Jurgita Kazlienė.

Balandžio pradžioje šešiolika dešimtokų bei dešimtokų, lydimi technologijų

ir dailės mokytojos Svetlanos Raugienės, lankėsi Rokiškio technologijos, verslo ir žemės ūkio mokykloje. Čia jiems buvo pristatytos šaltkalvio, automechaniko, suvirintojo, apdailininko, siuvėjo, virėjo profesijos. Kai kurie mokiniai ne tik labai susidomėjo šiomis specialybėmis, bet ir turėjo progą jas išbandyti. Ne tik vaikinai, bet ir kai kurios merginos išbandė suvirintojo darbą, bandė tinkuoti sienas ir net sėdo už mokomojo automobilio vairo. Galiausiai visi buvo pavaišinti arbata ir skaniais užkandžiais.

Kiek vėliau dešimtokai, nuvykę į Utenos regioninį profesinio mokymo centrą buvo supažindinti su maisto technologo, automechaniko, staliaus – dailidės, pardavėjo – apskaitininko specialybėmis ir aplankė praktinio mokymo bazę. Gimnazistai dalyvavo technologijų pamokoje: konditerijos laboratorijoje klausėsi paskaitos, kaip saugiai naudoti buitinę chemiją namuose, apžiūrėjo pramoninę konditerijos techniką. Apsilankymo kulminacija tapo meduolių dekoravimas. Šiuos skanumus ryžosi puošti net vaikinai. Visi nustebino savo išmone ir kūrybiškumu. Papuoštus meduolius mokiniai parsivežė namo, kad pavaišintų savo artimuosius bei draugus.

Balandžio pabaigoje mūsų gimnazistai lankėsi Zarasų žemės ūkio moky-

kloje. Ten nuvykus mokyklos aktų salėje svečius pasveikino mokyklos direktorė Nijolė Guobienė. Gimnazijos skyriaus vedėja Laimutė Tumulavičienė papasakojo apie 2018 metais planuojamas vykdyti mokymo programas, o mokiniai mini spektakliu pristatė būsimas profesijas. Apžiūrėję mokyklą, mokiniai praktines veiklas vykdė dirbtuvėse ir laboratorijose: dekoravo medinius suvenyrus, sodino gėlių sodinukus, darė gėlių dekoracijas. Šiuos darbelius parsivežė namo ir padovanojo savo mamoms artėjančios šventės proga. Kalvystės ir suvirinimo laboratorijose ne tik apžiūrėjo mokinių dirbinius bei ruošinius, bet ir patys pamėgino kalti ir virinti metalą. O kulinarijos ir konditerijos laboratorijose ne tik merginos, bet ir vaikinai gamino vieno kąsnio užkandžius, formavo ir kepė sausainius, dekoravo saldumynus. O paskui visi savo gaminius degustavo.

Taigi, tikėkimės, kad šie apsilankymai profesinėse mokyklose gimnazistams padės išsirinkti teisingą ateities kelią. Taip pat norime nuoširdžiai padėkoti šioms mokykloms už malonų ir svetingą priėmimą.

Goda Judita Kazlaitė, IIg klasė
Nuotr. Jurgitos Kazlienės

Dešimtokės konditerijos laboratorijoje

2018 metų olimpiadų prizinininkai

Viltė Krištapavičiūtė, 3 klasė, 3-4 klasių matematikos olimpiada, III vieta (mokyt. Ilona Pužienė).

Uršulė Kriškionaitė, 4 klasė, meninio skaitymo konkursas „Žodi, suskambėk“, III vieta (mokyt. Jolanta Kondrašovienė).

Deimilė Pivorūnaitė, 5 klasė, 4-5 klasių raštingumo konkursas, II vieta (mokyt. Dainora Biliūnaitė).

Markas Jarmalavičius, 5 klasė, meninio skaitymo konkursas, III vieta (mokyt. Dainora Biliūnaitė).

Laisvydė Pivorūnaitė, 7 klasė, 7-10 klasių istorijos olimpiada, II vieta (mokyt. Loreta Būgienė).

Greta Stankevičiūtė, IIg klasė, 7-10 klasių istorijos olimpiada, III vieta (mokyt. Rimantas Garulis).

Gytautė Stauskaitė, IIg klasė, 7-10 klasių istorijos olimpiada, III vieta (mokyt. Rimantas Garulis).

Greta Stankevičiūtė, IIg klasė, lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada, II vieta (mokyt. Vanda Normantienė).

Greta Stankevičiūtė, IIg klasė, anglų kalbos konkursas, III vieta (mokyt. Audronė Macijauskienė).

Aida Novatorovaitė, 7 klasė, 5-8 klasių mokinių matematikos olimpiada, III vieta (mokyt. Danutė Janušienė).

Aivita Malažinskaitė, 5 klasė, muzikos olimpiada, II vieta (mokyt. Eglė Kuzmienė).

Gabija Malažinskaitė, IIg klasė, muzikos olimpiada, III vieta (mokyt. Eglė Kuzmienė).

Pradinių klasių komanda, „Šviesoforo“ varžybos, I vieta (mokyt. Jolanta Kondrašovienė).

Deimilė Pivorūnaitė, 5 klasė, nacionalinis raštingumo konkursas, I vieta (mokyt. Dainora Biliūnaitė).

Emilija Čypaitė, IVg klasė, mokinių piešinių konkursas „Aš kuriu Lietuvą“, I vieta (mokyt. Svetlana Raugienė).

Emilija Čypaitė, IVg klasė, Lietuvos kultūros paveldo ir meninio ugdomo konkursas, II laipsnio diplomas (mokyt. Svetlana Raugienė).

Rusnė Kaškauskaitė, I g klasė, biologijos olimpiada, I vieta (mokyt. Danguolė Šileikienė).

Goda Urbonavičiūtė, I g klasė, biologijos olimpiada, II vieta (mokyt. Danguolė Šileikienė).

Matas Marcinkevičius, IIIg klasė, anglų kalbos olimpiada, III vieta (mokyt. Audronė Macijauskienė).

Gimnazijos informacija

Deimilė su mokytoja Dainora Biliūnaite

Inovatorių slėnis

Projekto dalyviai

Balandžio 19-22 dienomis Antalieptėje, Inovatorių slėnyje, vyko informacinis renginys, kurio tikslas – pristatyti inovatyvias praktikas darbe su jaunimu, galimybes, kaip tobulinti vietinį darbą su jaunimu ir tam esamas finansines galimybes. Tai jaunų žmonių dėka gimęs projektas, prie kurio įkūrimo prisidėjo daugybė gerų žmonių bei verslininkų. Tai socialinis verslas, kurio tikslas yra skatinti inovacijų plėtrą Lietuvoje ir pasaulyje, kuriant palankią terpę socialinėms naujovėms bei socialiniam verslui gimti, vystytis ir augti.

Informacinio renginio metu su dalyviais iš Zarasų bei Utenos rajonų darbo grupėse metu grynintos idėjos, pasidalinta patirtimis ir praktikomis. Susirinkusi grupė buvo labai įvairaus amžiaus, tad ne tik renginio organizuotuose mokymuose sužinojom kažką naujo, bet ir pabendraavę su susirinkusiais. Įdomiausia, kad į visai šalia Dusetų esančios Antalieptės slėnį atvyko žmonės net iš Gargždų, kurie pasidalino patirtimi apie atviro jaunimo centro kūrimą ir projekto įgyvendinimą bei susitarė dėl tolesnio bendradarbiavimo, diskutavo apie tęstinį projekto teikimą ir galimybes.

Dvi dienos buvo praleistos aptariant jaunimo problemas, kaip jas spręsti, idėjų kūrimą, tinkamą rėmėjų pasirinkimą, projektų rašymą ir pačias jaunimo organizacijas. Visos šios temos skamba rimtai, bet jos dėstomos nebuvo taip, kaip mokymo medžiaga yra dėstoma pamokose mokykloje. Visko klausėmės susėdę ratu ant kėdžių, vėliau ir ant grindų. Vėliau teko dar ir pajudėti atsakinėjant į klausimus, tad tai neleido nuobodžiauti, be to, turėjom laisvo laiko, komandinių žaidimų ir net neilgą žygį po Antalieptę.

Reikia dėjuoti, kad visai šalia mūsų vyksta tokie renginiai, kurie plečia žinias, suteikia galimybę pažinti įdomias asmenybes ir ugdyti savąsias. Lauksime kito panašaus renginio ir stengsimės nepraleisti progos.

Vismantė Sinkevičiūtė, IIg klasė